

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **V.R.**, zast. JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 11. 2016, čj. KUKHK-34308/DS/2016/Er, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 9. 3. 2018, čj. 30 A 162/2016-89,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 12. 7. 2016, čj. ODP/62283-2016/kud 2882-2014/kud/26, zamítl Městský úřad Dvůr Králové nad Labem námitky žalobce proti provedenému záznamu 12 bodů v registru řidičů (§ 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích) a záznam potvrdil.

[2] Žalovaný v záhlaví citovaným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

[3] Žalobu proti rozhodnutí žalovaného Krajský soud v Hradci Králové napadeným rozsudkem zamítl.

[4] Proti napadenému rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, s níž spojil i návrh na přiznání jejího odkladného účinku. Argumentoval, že v případě nepřiznání odkladného účinku by mohl ztratit možnost vykonávat svou podnikatelskou činnost. Uvedl, že podniká jako opravář motorových vozidel; v souvislosti s výkonem této činnosti musí obstarávat nákup a dovoz materiálu potřebného pro provedení prací a dovoz a odvoz vozidel či dílů určených pro lakování nebo opravu. Namítal, že ztrátou mobility mu vznikne nenapravitelná újma, neboť vzhledem k jeho pracovním zkušenostem a jeho věku najde jen s obtížemi uplatnění v jiném oboru, v němž by nebyla vlastní mobilita vyžadována. Ztráta řidičského oprávnění a případné úkony spojené s navrácením řidičského oprávnění by pro něj v případě ztráty zaměstnání znamenaly nepřiměřenou

finanční zátěž. Stěžovatel se nedomníval, že by přiznaný odkladný účinek měl vliv na práva třetích stran a přiznání odkladného účinku by rovněž neohrozilo žádným způsobem veřejný zájem; přestupky, které spáchal, podle něj nebyly nijak závažné a nelze v nich proto spatřovat žádné ohrožení ostatních účastníků silničního provozu.

[5] Žalovaný ve vyjádření k odkladnému účinku konstatoval, že nejsou dány důvody pro jeho přiznání, neboť skutkový stav byl prokázán náležitým způsobem a skutečnost, že stěžovatel dovršil 12 bodů, byla jednoznačně zjištěna a prokázána.

[6] Podle § 107 s. ř. s., nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, *jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[7] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. nejsou naplněny.

[8] Při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud primárně zkoumá, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by nasvědčovaly možnosti vzniku nepoměrně větší újmy stěžovateli oproti případné újmě jiných osob. Tyto skutečnosti jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat skutečnosti nasvědčující vzniku újmy má stěžovatel. Vylicení podstatných skutečností musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Odkladný účinek je prostředkem mimořádným, neboť jeho přiznání má místo jen tam, kde jeho nezbytnost převáží nad požadavkem právní jistoty a stability právních vztahů opírajících se o pravomocná rozhodnutí orgánů veřejné moci. Při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti týkající se sankce za přestupek spočívající v zákazu řízení motorových vozidel či ve ztrátě řidičského oprávnění je pak navíc nutné poměřovat újmu stěžovatele s újmou, která by mohla vzniknout ostatním účastníkům silničního provozu. V takových případech Nejvyšší správní soud k přiznání odkladného účinku přistupuje pouze výjimečně (srov. k tomu např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 4. 2013, čj. 6 As 29/2013-80).

[9] Stěžovatel argumentoval, že bez řidičského oprávnění mu hrozí ztráta možnosti vykonávat podnikatelskou činnost. Nejvyšší správní soud nezpochybňuje tvrzení stěžovatele, že k výkonu své práce používá motorové vozidlo, to však nutně neimplikuje závěr o imanentní potřebě motorového vozidla pro výkon jeho činnosti. Jakkoliv lze připustit, že práce automechanika je spojena s větší mobilitou, než je to obvyklé u řady jiných zaměstnání, nelze bez dalšího uzavřít, že dočasný zákaz řízení motorového vozidla její výkon zcela znemožňuje. Nezbytnou mobilitu lze jistě do značné míry kompenzovat změnou organizace práce stěžovatele a ve zbytku ji pokrýt např. pomocí třetí osoby. Nejvyšší správní soud si je plně vědom skutečnosti, že takový postup je nepochybně značně diskomfortní popř. též nákladnější, nelze však předpokládat, že by zabránil ztrátě

obživy stěžovatele, kterou jedinou (ve smyslu stěžovatelovy argumentace) by bylo možno považovat za vznik nenahraditelné újmy.

[10] Nad rámec uvedeného považuje Nejvyšší správní soud za vhodné poznamenat, že jako značně problematické se jeví též tvrzení stěžovatele, dle kterého by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebylo v rozporu s veřejným zájmem (k tomu srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2008, čj. 2 As 60/2008-103). Touto otázkou se nicméně Nejvyšší správní soud podrobněji nezabýval, neboť pro závěr o nesplnění podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti postačí nesplnění jen jediné z podmínek uvedených v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[11] Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že v řízení před krajským soudem byl usnesením ze dne 30. 3. 2015, čj. 30 A 27/2015-43, žalobě odkladný účinek přiznán. Úvahy krajského soudu, k nimž byl krajský soud plně oprávněn, a na jejichž základě dobrodiní odkladu účinků žalobou napadeného správního rozhodnutí přiznal, však nikterak nepředurčují nynější postup. Na rozdíl od krajského soudu rozhoduje o opakovaném návrhu stěžovatele Nejvyšší správní soud v řízení, které již bylo co do soudního přezkumu napadeného správního rozhodnutí pravomocným rozsudkem uzavřeno, přičemž přezkum tohoto rozsudku je otevřen až a jen v důsledku mimořádného opravného prostředku podaného stěžovatelem; již sama tato skutečnost opodstatňuje přísnější náhled na stěžovatelův návrh.

[12] Z těchto důvodů tedy Nejvyšší správní soud návrhu stěžovatele na postup podle § 107 s. ř. s. nevyhověl.

[13] Nepřiznáním odkladného účinku Nejvyšší správní soud nepředjímá své rozhodnutí ve věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 2. května 2018

JUDr. Miloslav Výborný
předseda senátu